

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobkyně a): **M. P.**

žalobce b): **J. P.**

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Janou Havlíkovou
sídlem Brněnská 110, Nové Město na Moravě

proti

žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

za účasti: **V. C.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2017, č. j. OUP 61/2017 Do - 7

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Polná, odbor výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 28. 6. 2017, č. j. MUPL/4828/2017, pod výrokem I. povolil V. C. (stavebník) výjimku z § 21 odst. 6 a § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, týkající se hospodářské stavby kolny na nářadí o výměře 126 m² na parc. č. x, dále přístřešku s krbovým tělesem o výměře 37 m² na parc. č. x, a skleníku o výměře 17 m² na parc. č. x a x, vše k. ú. x. Výrokem č. II. dodatečně povolil stavbu kolny na nářadí, přístřešku s krbovým tělesem, skleník a oplocení na pozemcích parc. č. x, x a x, vše k. ú. x.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Žalobci v podané žalobě namítali, že napadeným rozhodnutím byli zkráceni na vlastnickém právu ke stavbě vodovodní přípojky, jakož i na ochraně práva věcného břemene vedení vodovodní přípojky po celém pozemku parc. č. x v k. ú. x.
4. Správní orgány se s touto otázkou nevypořádaly, přestože dodatečně povolovaná stavby zcela zjevně zasahuje nejen do stavby vodovodní přípojky, jakož i do jejího ochranného pásma. Povolení stavby umístěné na cizí stavbě není v souladu se zákonem.
5. Povolena kolna na nářadí v délce 17 780 mm zasahuje z 280 mm do stavby vodovodní přípojky, což vyplývá z Koordinační situace č. 07/2016 vyhotovené oprávněným projektantem Ing. J. P. Umístěním kolny zasahující do stavby vodovodní přípojky je žalobcům znemožněna dispozice s přípojkou, její oprava, údržba či případné přeložení pod povolenou stavbu.
6. Správní orgány měly povinnost uložit stavebníkovi zaměřit předmětnou vodovodní přípojku v místě povolované stavby, resp. uložit stavebníkovi, aby doložil, v jakém rozsahu bude povolovaná stavba do přípojky zasahovat, případně uložit mu její přeložení.
7. Vodovodní přípojka byla řádně povolena a žalobci doložili doklady o existenci práva věcného břemene, jakož i existenci vodovodní přípojky. Do správního spisu založili notářský zápis deklarující vznik práva věcného břemene a projektovou dokumentaci vodovodní přípojky. Právo věcného břemene vyplývá rovněž z listu vlastnictví zapsaného ve veřejném seznamu u příslušného katastrálního úřadu, k čemuž měl stavební úřad přihlížet z úřední povinnosti. Správní orgány disponovaly opisem listiny stavebního úřadu Luka nad Jihlavou ze dne 23. 3. 2005, č. j. 139/2005, která dokládá povolení vodovodní přípojky a její vlastnictví.
8. Navrhli proto, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu zrušil, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky se shodují s odvolacími námitkami. Plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
10. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Doplnění žaloby

11. V doplnění žaloby ze dne 1. 6. 2018 žalobci upozornili na povinnost dodržet rozsah ochranného pásma vodovodních či kanalizačních přípojek upravenou v zákoně č. 274/2001 Sb., o

vodovodech a kanalizacích, a rovněž v České technické normě ČSN 755411. Doporučená šíře ochranného pásma je 1,5 m od vnější líce stěny potrubí. Dále odkázali na usnesení Úřadu městysu Luka nad Jihlavou ze dne 12. 11. 2009, sp. zn. 2009/517-4, kterým bylo přerušeno řízení stran odvodnění melioračních prací souvisejících s předmětnou stavbou. Dodali, že správní orgány se s tímto usnesením nevypořádaly. Uzavřeli, že došlo k poškození jejich vlastnického práva k vodovodní přípojce, jež je prokazatelně jejich vlastnictvím.

V. Posouzení věci soudem

12. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
13. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
14. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
15. Žalobci nejprve namítli, že se správní orgány při dodatečném povolování stavby nevypořádaly s otázkou práva věcného břemene vodovodní přípojky, přestože stavba zasahuje nejen do ochranného pásma přípojky, ale i do stavby samotné vodovodní přípojky.
16. Soud proto posuzoval, zda dodatečně povolovaná stavba zasahuje do práva žalobců vyplývajícího z věcného břemene k vodovodní přípojce, resp. zda dochází k narušení jejího ochranného pásma. Případná kolize povolované stavby s ochranným pásmem zřízeným ve prospěch žalobců a jejich nesouhlas s takovou stavbou by v dané věci představovaly skutečnost bránící vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2013, č. j. 4 As 73/2013-42).
17. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník (osoba zúčastněná na řízení) požádal dne 15. 9. 2009 o vydání dodatečného povolení stavby (kolny na nářadí, přístřešku s krbovým tělesem, skleníku a oplocení) na pozemcích parc. č. x, x a x, vše k. ú. x.
18. Žalobci proti dodatečnému povolení vznesli dne 10. 9. 2010 námitky a uvedli, že dodatečně povolovaná stavba je postavena na pozemcích s omezením vlastnického práva – věcného břemene vodovodní přípojky zapsané ve prospěch žalobců. K tomu přiložili výpis z katastru nemovitostí, ze kterého vyplývá, že na parcele č. x a x, k. ú. x, je zřízeno věcné břemeno vedení vodovodní přípojky založené smlouvou o věcném břemeni ze dne 27. 10. 2000. Smlouva o zřízení věcného břemene ze dne 27. 10. 2000 je rovněž součástí správního spisu.
19. Součástí spisu je dále projektová dokumentace povolované stavby z července 2016 zpracovaná Ing. J. P. Na koordinační situaci, na kterou žalobci ve svých podáních odkazovali, jsou zakresleny všechny dodatečně povolované stavby a rovněž trasa vodovodní přípojky s vyznačeným ochranným pásmem v šířce 2 metry na každou stranu od stavby vodovodní přípojky.

Obr. 1: Výřez z Koordinační situace č. 7/2016 zpracované Ing. Josefem Pelikánem

20. Z přiloženého nákresu (koordinační situace) vyplývá, že stavba kolny (označená č. 1) žádným způsobem nezasahuje do vyznačeného ochranného pásma vodovodní přípojky, natož do vodovodní přípojky samotné. Z výřezu je patrné, že kolna na nářadí má tvar písmene L, je dlouhá 17 780 mm a široká 2850 mm. Podle nákresu je východní strana kolny od vyznačeného ochranného pásma umístěna ve vzdálenosti 220 mm. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobců, že stavba kolny zasahuje do stavby vodovodní přípojky. Podle projektové dokumentace je stavba kolny v nejbližším místě vzdálena více než 2 metry od ochranného pásma vodovodní přípojky.

Měření geodeta Ing. P. P., na které žalobci odkázali, není součástí správního spisu ani nebylo přiloženo k podané žalobě jako důkaz. Soud z něj proto nemohl vycházet.

[obrázek – náčrt anonymizován]

21. Nelze tak souhlasit s argumentací žalobců, že by stavba kolny zasahovala do ochranného pásma vodovodní přípojky vymezeného zákonem o vodovodech a kanalizacích či normou ČSN 755 411.
22. Podle § 23 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích se k „*bezprostřední ochraně vodovodních řadů a kanalizačních stok před poškozením se vymezují ochranná pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok (dále jen „ochranná pásma“).*“ Ochranná pásma se podle citovaného ustanovení zřizují pouze k ochraně vodovodních řadů, nikoliv k ochraně vodovodních přípojek. Vodovodní přípojka je definovaná v § 3 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích jako samostatná stavba tvořená „*úsekem potrubí od odbočení z vodovodního řadu k vodoměru, a není-li vodoměr, pak k vnitřnímu uzávěru připojeného pozemku nebo stavby*“ a je nutné ji odlišit od stavby vodovodu, resp. vodovodního řadu (srov. § 2 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích). Ve shodě s žalovaným lze navíc poznamenat, že vodovodní potrubí od studny vedoucí přes pozemky č. x a x, v k. ú. x, není striktně vzato vodovodní přípojkou dle § 3 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích. I přesto však soud (shodně jako správní orgány) o dané stavbě v textu hovoří jako o vodovodní přípojce a vychází z toho, že i v projektové dokumentaci bylo počítáno s ochranným pásmem ve vzdálenosti 2 m na obě strany.
23. Odkazují-li žalobci obecně na úpravu ochranných pásem u vodovodních přípojek v České technické normě (ČSN), lze podotknout, že České technické normy představují zvláštní druh norem, jež upravují velmi specifické požadavky technického charakteru a pokrývají mnoho oblastí lidské činnosti. České technické normy vztahující se k technickým požadavkům na stavby nejsou dle § 4 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, obecně závazné. České technické normy jsou naopak závazné v případě, že na normu odkáže právní předpis (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2007, č. j. 9 As 5/2007-76). V případě vodovodních přípojek však na České technické normy odkazováno není, proto mají pouze nezávazný charakter. Ačkoliv tedy norma ČSN 755 411 upravující vodovodní přípojky nemá závazný charakter, je zřejmé, že požadavky, které stanoví, jsou navrženy proto, aby byla z provozně technických důvodů zajištěna nejen bezproblémová výstavba vodovodní přípojky, ale rovněž i nerušený dlouhodobý bezporuchový a bezpečný provoz a případně i údržba vedení této přípojky.
24. Jak však vyplývá z koordinační situace, projektová dokumentace vymezuje ochranné pásmo vodovodní přípojky v rozsahu 2 metry na každou stranu. Podle názoru soudu je toto ochranné pásmo dostatečné pro zabezpečení oprávnění vyplývajících z § 1267 zákona č. 89/2012, Sb., občanského zákoníku, a povolovaná stavba neomezuje oprávněného z věcného břemene udržovat vodovodní přípojkou v řádném stavu ani stavbu vodovodní přípojky nijak neohrožuje. Navíc v případě, že by se nejednalo o vodovodní přípojkou, ale o vodovod ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích, rozsah ochranného pásma by byl pouze v šířce 1,5 metru (§ 23 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích).
25. Žalobci se mýlí rovněž ve svém názoru, že z důvodu existence věcného břemene vedení vodovodní přípojky nelze na předmětném pozemku budovat jakékoliv další stavby. Jakkoli z notářského zápisu ze dne 27. 10. 2000 vyplývá, že věcné břemeno bylo zřízeno pro vedení vodovodní přípojky po celém pozemku p. č. x, neznamená to, že by takto obecně specifikované věcné břemeno omezovalo vlastníka předmětného pozemku nakládat s tímto pozemkem i v těch jeho částech, kde se vodovodní přípojka nenachází. Věcné břemeno bylo zřízeno k ochraně vedení vodovodní přípojky přes pozemek, proto se vlastník pozemku podle § 1267 odst. 1 občanského zákoníku musí zdržet všeho, co by vedlo k ohrožení inženýrské sítě (vodovodní přípojky). Pokud dodatečně povolená stavba vodovodní přípojky nikterak

neohrožuje – resp. pokud „žádá ze staveb řešených projektovou dokumentací není umístěna v bezprostřední blízkosti vodovodní přípojky, tedy není zřejmá souvislost s řešenými stavbami a poškozením vodovodní přípojky“ (viz str. 4 napadeného rozhodnutí) – nelze vlastníkovu pozemku zakázat nakládat s jeho pozemkem podle vlastního uvážení.

26. Námitka nesprávného posouzení zásahu do práv žalobců odpovídajících věcnému břemeni tak není důvodná.
27. Žalobci dále uváděli, že Úřad městyse Luka nad Jihlavou, stavební odbor, rozhodnutím ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 2009/1170/456-10, uložil stavebníkovi povinnost provést úpravy předmětné vodovodní přípojky a že tyto práce nebyly stavebníkem dokončeny.
28. Ze správního spisu vyplývá, že uvedeným rozhodnutím správní orgán rozhodl ve věci žádosti žalobců o opatření na sousední nemovitosti – umožnění vstupu na pozemek pozemková parcela č. x, k. ú. x, za účelem realizace opravy přípojky vody pro rodinný dům x 8, x. Dle soudu je proto patrné, že řízení o žádosti vedené pod sp. zn. 2009/1170/456-10 svým předmětem nesouvisí se zákonností nyní přezkoumávaného rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Navíc, jak stavební úřad zmínil v prvostupňovém rozhodnutí (str. 15), předmětné řízení bylo usnesením stavebního úřadu ze dne 18. 6. 2010 zastaveno; odvolání proti tomuto usnesení bylo žalovaným dne 21. 9. 2010, pod č. j. KUJI 72435/2010, zamítnuto. Odvolací orgán se k dané námitce vyjádřil na straně 4 napadeného rozhodnutí. Obdobně jako stavební úřad měl za to, že daná otázka nesouvisí s řízením o dodatečném povolení stavby. Není tedy pravdou, že by se správní orgány námitkami žalobců v tomto směru nezabývaly. Byly však přesvědčeny, že výsledek předmětného řízení není významný pro posouzení napadeného rozhodnutí žalovaného. S tímto hodnocením se soud ztotožňuje.
29. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Pro nadbytečnost soud neprováděl dokazování listinnými důkazy připojenými k žalobě, konkrétně usnesením Úřadu městyse Luka nad Jihlavou ze dne 19. 9. 2007, č. j. 2007/1225/481-212/54 SUsn, průvodní a technickou zprávu ze dne 26. 11. 2001, výpisem z katastru nemovitostí ze dne 1. 11. 2000, přípisem Obecního úřadu Luka nad Jihlavou ze dne 23. 3. 2005, zápisem z ústního jednání ze dne 2. 10. 2009, doplněním podkladů ze dne 30. 4. 2010 a rozhodnutím Úřadu městyse Luka nad Jihlavou, stavební odbor, ze dne 26. 11. 2009, č. j. 2009/1170/456-10. Ostatní přiložené listiny jsou součástí správního spisu, proto ani jimi soud dokazování neprováděl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení ani náhradu nákladů řízení nepožadovala).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. listopadu 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu